

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 ianuarie 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Isaia 12:2**: „*Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mântuit*”. **Isaia 40:29**: „*El dă tărie celui obosit și mărește puterea celui ce cade în leșin*”. **Isaia 12:3-6**: „*Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărirea Numelui Lui! Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul! Strigă de bucurie și veselie...»*”.

Laudă și mulțumire Domnului! Mai degrabă aș fi cântat încă o dată cântarea: „Eu laud mărețul har care pe mine păcătosul m-a găsit”. Nu noi L-am căutat pe El, ci El ne-a căutat și ne-a găsit. Nu noi L-am ales pe El, ci El ne-a ales înaintea întemeierii lumii. Harul este îndurarea Lui față de noi. Suntem foarte mulțumitori pentru că Dumnezeu ne-a primit, ne vorbește Față în față; iar ceea ce ne vorbește, El ne și descoperă. Inimile noastre sunt deschise pentru Cuvântul Domnului.

Nu voi citi mail-urile recent primite, dar toți frații de pe întregul pământ știu că eu am citit fiecare mail. Suntem foarte, foarte mulțumitori pentru frații noștri și pentru toate telefoanele pe care le-am primit începând de dis dimineață. Este puternic să trăiești ceea ce face Dumnezeu în prezent. Am primit două telefoane deosebite, unul era din Siberia. Și atâta rusă mai cunosc și eu, când el mi-a spus din inimă: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu!”. El a continuat și inima și gura lui nu încetau să mulțumească lui Dumnezeu pentru faptul că Cuvântul Domnului a ajuns până în Siberia. Minunat!

Încă o observație: toți frații și surorile noastre care nu cunosc limba noastră să vină totuși și să asculte Cuvântul Domnului. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi toți din toate țările învecinate, de aproape și de departe. Așa a fost și prima făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam: „*În tine vor fi binecuvântate toate neamurile pământului*”. Ca un al doilea lucru: vreau să mulțumesc tuturor fraților noștri: Erwin Pacheco, Etienne Genton, Jean Lambert, Siegfried Fleck și tuturor fraților noștri care s-au pus la dispoziția lui Dumnezeu ca să dea mai departe ceea ce El ne-a încredințat. Este minunat! Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Noi putem recunoaște că tot ceea ce se întâmplă la ora actuală arată spre apropiata revenire a Domnului nostru, și totuși avertizarea: Să rămânem treji în toate lucrurile, să ne facem datoria, să muncim. Cine vrea să construiască acela să construiască. Cine vrea să se căsătorească să se căsătorească. Cine vrea să rămână singur, să rămână singur. Fiecare să decidă pentru el însuși și să rămână treaz, să umble cu Domnul și să poată spune din inimă: „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă!”.

Ieri am auzit prin fratele Michael ceea ce face Dumnezeu în prezent în întreg Golful Persic, în Pakistan și pretutindeni. Dumnezeu să te binecuvânteze bogat! Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Nobel Gill. Este frumos că Dumnezeu a găsit frați în toate limbile care poartă mai departe Cuvântul Său. Ieri, fratele nostru n-a spus că doar Îi stă Domnului la dispoziție, ci el vrea să-l ajute și pe fratele Frank ca să dea mai departe ceea ce i-a încredințat Dumnezeu lui. Este frumos că sunt frați care sunt cu toată inima lor în lucrare. Ei nu fac doar ceva oarece, ci ei fac ceea ce le-a fost încredințat prin însărcinarea lui Dumnezeu. Aceasta este și în legătură cu ceea ce este scris în Matei 25, chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă și este și în legătură cu Matei 24, că hrana va fi distribuită. Și așa cum fratele Branham a accentuat-o de câteva ori, că el a trebuit să depoziteze hrana, Cuvântul făgăduit; și apoi a primit de la Dumnezeu însărcinarea nu doar că va fi trimis înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, ci că mesajul va premerge cea de a doua venire a lui Hristos. Și totul s-a întâmplat așa cum a spus-o mai dinainte Dumnezeu în Cuvântul Său.

Nu putem intra în toate detaliile a ceea ce a făcut Dumnezeu anul trecut, dar permiteți-mi să spun ceea ce fratele Taty și eu am trăit.

Gândiți-vă la aceasta, în toate cele cinci adunări din Republica Congo, unde câteodată erau prezenți 12.000, 16.000, 18.000, 8.000, depinde în ce oraș ne aflăm, eu am pus întrebarea: „Credeți voi cu toții mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit?” Fie mâinile se ridicau, fie se auzea un „Amin” puternic. Am pus chiar și întrebarea: „Sunteți voi botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos?”. Și dintr-o dată „Aminul” răsuna. Aminul nu se auzea doar pe pământ, ci cu siguranță s-a auzit și puțin mai sus. Și după aceea primești mărturia că după cele cinci adunări s-au botezat 823 de persoane. Adunarea a ascultat predica și restul s-au botezat după ce am plecat noi, astfel că peste 953 de persoane s-au botezat în scurt timp. Ce să spunem? Dumnezeu îi cheamă afară pe ai Săi și aceștia leagă credința cu ascultarea. Acesta este lucrul important acum. Am putea spune multe lucruri care s-au întâmplat. Fie în Burma, Cambodgia, Vietnam sau oriunde ne-am uita, în Cuba sau în America de Sud, noi doar putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima pentru ceea ce a făcut El anul trecut. Pentru mine a fost cam greu, zilele au fost lungi, nopțile au fost scurte; multele aeroporturi, multele zboruri, a fost puțin cam mult pentru mine. Dar Îi mulțumim Domnului care de fiecare dată a dăruit din nou putere, ca astfel Cuvântul să poată fi purtat.

Doar pe scurt intrăm în ceea ce am auzit în Cuvântul de introducere din Isaia 12:5: „*Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite*”. Când Domnul nostru a murit pe crucea Golgotei și a isprăvit lucrarea minunată de răscumpărare, El a strigat: „*S-a isprăvit!*” Dumnezeu a făcut lucruri minunate. Ceea ce a fost făgăduit în întregul Vechi Testament a devenit o realitate divină prin lucrarea de răscumpărare împlinită. De aceea Pavel a putut scrie: „*Toate făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da» și se împlinesc*”. Nu doar o promisiune că „se va întâmpla”, ci și împlinirea că „s-a împlinit, s-a isprăvit”. Iar noi putem accepta și primi că Dumnezeul nostru S-a uitat cu îndurare la noi și că timpul harului a fost hotărât ca toți aceia care au fost aleși de Dumnezeu să vadă slava Lui în timpul lor; în epoca Bisericii din timpul lor să audă Cuvântul ceasului. În toate cele șapte scrisori adresate Bisericilor, din Apoc. 2 și 3, este accentuat: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”. Este puternic să știi că Dumnezeu are o Biserică Mireasă pe pământ. Imediat

intrăm în detalii. Dar mai citim de aici din acest Cuvânt scump: „*Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel*” (Is. 12:6).

Fratele Ngonga m-a rugat să citesc din Iosua 1:17 pe care îl citesc acum: „*Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul Dumnezeuul tău să fie cu tine, cum a fost cu Moise!*”. Aici este exprimat despre ce este vorba. Poporul Israel nu s-a uitat și n-a ascultat de Iosua, ci a ascultat de ceea ce Dumnezeu îi spusese lui Moise, de ceea ce Dumnezeu i-a făgăduit lui Avraam și ceea ce a făcut Dumnezeu atunci. Ce a făcut Iosua? El n-a adus un mesaj nou, n-a adus o nouă direcție de credință, ci el a pus chivotul legământului pe umerii aceluia care trebuiau să-l poarte, pentru că în chivotul legământului era Cuvântul descoperit pentru acel timp. Iosua 3:5-6: „*Iosua a zis poporului: «Sfințiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru.» Și Iosua a zis preoților: «Luați chivotul legământului și treceți înaintea poporului.» Ei au luat chivotul legământului și au pornit înaintea poporului*”.

Așadar ceea ce a descoperit Dumnezeu se afla în chivotul legământului. Dumnezeu a încheiat un legământ și cu noi. Răscumpărătorul nostru a intrat cu Însuși Sângele Său în Locul preasfânt ceresc (Evrei 9) și a pus Sângele pe capacul chivotului legământului, astfel ca nimeni să nu mai fie acuzat sau osândit. Sângele Mielului ne curăță și face totul nou.

Apoi avem minunatele cuvinte ale sfintei Scripturi. Două gânduri mă mișcă mult de când am auzit mărturia aici. În Ioan 20:29: „*Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut*”. Un Cuvânt foarte important. Citim tot versetul: „*«Tomo», i-a zis Isus, «pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut*””. Puternic! Trebuie să existe aceia care au fost prezenți când Dumnezeu a făcut ceva și trebuiau să fie și aceia care au acceptat și au crezut mărturia martorilor oculari. Apostolul Ioan a scris în 1 Ioan 1:1: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții aceea vă vestim și vouă*”. Aceste două lucruri merg împreună. Să fii martor ocular și audibil; cei care au trăit, cei care au văzut și au auzit lucrurile pe care le-a făcut

Dumnezeu. Apoi sunt ceilalți care n-au fost de față, dar cred mărturia acelorora căroră Dumnezeu le-a încredințat să dea mai departe ceea ce au văzut și au auzit.

Dragi frați și surori, și în timpul nostru este la fel. Nu toți au putut fi prezenți în adunările fratelui Branham, nu toți l-au putut vedea și auzi. Dar există martori oculari care au fost prezenți și pot da mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Pe mine mă puteți crede. Pentru mine are o așa mare însemnătate că nu spun aceste lucruri din auzite. Pentru voi este suficient că voi credeți un martor ocular, care a văzut, a auzit și vă împărtășește Cuvântul, pentru ca credința voastră să nu se odihnească pe ceea ce spune cineva, ci este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar ambele lucruri merg împreună. Dumnezeu a călăuzit așa în timpul nostru, așa a fost hotărât înainte de întemeierea lumii.

Cât de des am spus-o aici, eu am fost născut în Estul Europei, la jumătatea distanței dintre Berlin și Varșovia, în regiunea Danzigului, într-o gospodărie fără electricitate și apă potabilă. Dacă vezi coliba în care a fost născut fratele Branham, totuși la mine a fost puțin mai bine. Dar vreau să vă spun că la Dumnezeu totul este posibil, El poate uni Estul cu Vestul, El poate introduce totul și călăuzi în așa fel ca toți să audă Cuvântul ceasului și pot crede mărturia celor pe care Dumnezeu i-a însărcinat ca să fie martori oculari și audibili.

Fiecare rob al lui Dumnezeu a știut exact pentru ce l-a însărcinat Dumnezeu. Fiecare bărbat al lui Dumnezeu, fără nicio excepție, știa exact ceea ce avea el de făcut. În Ioan 1 de la vers. 21 este spus că bărbatul lui Dumnezeu, bărbatul ceasului de atunci a fost întrebat cine este el. Voi cunoașteți Scriptura, dar doar ca o orientare v-o spun acum că bărbații lui Dumnezeu își cunosc și-și găsesc locul în Scriptură. Citim în Ioan 1:21: „Și ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești Ilie?» Și el a zis: «Nu sunt!»”. Voi toți știți că în general s-a crezut că făgăduința referitoare la Ilie și-a găsit împlinirea cu Ioan Botezătorul. Întrebați pe fiecare teolog din țară și pe fiecare predicator penticostal și voi veți primi de la fiecare același răspuns: „Făgăduința referitoare la Ilie s-a împlinit deja atunci cu Ioan Botezătorul”. De ce? Pentru că ei nu vor să creadă că Dumnezeu a trimis un proroc și o slujbă profetică înaintea

revenirii lui Isus Hristos, la sfârșitul timpului de har, înaintea zilei Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. Dar aici în Ioan 1:21 avem răspunsul clar al lui Ioan și mărturia lui: „*«Nu sunt!»*”. Apoi întrebarea: „*«Ești Prorocul?»*» Și el a răspuns: *«Nu!»*”. Ei l-au întrebat: „*Dar cine ești?*”. Apoi el le-a răspuns, vers. 23 : „*«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustiu: «Neteziți calea Domnului!», cum a zis prorocul Isaia*”.

Foarte puternic cum Cuvintele lui Dumnezeu din Vechiul și Noul Testament sunt într-o conformitate armonioasă. Dumnezeu ne-a dăruit har să putem așeza corect profeția biblică! Și tot ceea ce face Dumnezeu este desăvârșit. Din toată inima putem să-I mulțumim și să ne încredem în El.

Dragi frați și surori, astăzi mi-a fost descoperit direct prin inspirație un verset din Scriptură în legătură cu ceea ce am cercetat ieri. Acum citim 2 Cor. 11:2. Ieri am vorbit de Matei 1, Luca 1, am vorbit despre Maria care a primit har înaintea lui Dumnezeu, care era fecioară, nu știa de niciun bărbat; ea a spus următoarele cuvinte: „*Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!*” (Lc. 1:38). Și astfel Cuvântul a devenit trup și a locuit în mijlocul nostru, iar noi am văzut slava Lui, slava singurului Fiu născut din Tatăl. Ieri am cercetat aceasta; să citim aceste două, trei versete încă o dată. Înainte să ne întoarcem la 2 Cor. 11, citim Luca 1:28: „*Îngerul a intrat la ea, și a zis: «Bucură-te, tu, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine!»*”. Vers. 30: „*Îngerul i-a zis: «Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu»*”. Noi toți cunoaștem ceea ce s-a întâmplat atunci: Cuvântul a fost pus în Maria.

Deja în Ps. 22 este scris: „Tu m-ai pus în pântecele mamei mele”. Dacă noi cercetăm întreaga profeție vechi testamentară vedem că așa este scris. Exact așa este scris în Ps. 22:22: „*Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării*”. Exact așa este scris în Ps. 22:1: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit?*”. Psalmii trebuie să-i citești încet, în duh de rugăciune și să vezi cum a fost încadrată profeția biblică și cum totul s-a împlinit apoi în Noul Testament.

Încă o dată accentul din Luca 1:35: „*Îngerul i-a răspuns: «Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preainalt te va*

umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu»". Vers. 38. „*Maria a zis: «Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!»*”. Ce învățăm noi din aceasta? Când Dumnezeu ne permite să auzim făgăduințele Lui este necesar ca în același timp puterea Duhului Sfânt să coboare pentru ca Duhul lui Dumnezeu să ne introducă în Cuvânt și Cuvântul să devină o realitate divină în noi.

Mergem la 2 Cor. 11 unde, ca o comparație, Pavel a scris că el vrea să înfățișeze înaintea lui Hristos o fecioară curată. Noi am făcut comparația cu ceea ce s-a întâmplat în Grădina Edenului, unde Eva a fost aceea care n-a avut răbdare; ea a intrat în discuții și argumente, a permis ca în ea să se ridice îndoiala. Apoi fratele Branham a spus clar și răspicat: „Așa a început necredința în Grădina Edenului”. Necredința este păcatul străvechi, necredința față de ceea ce a spus Dumnezeu. Tot restul vine după aceea. Ieri noi am citit 1 Ioan 5:10: „*Cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos*”. Ce a fost cu Eva? În clipa când ea nu a crezut ceea ce a spus Dumnezeu, ea a dat ascultare argumentelor Șarpelui: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «...?» Hotărât, că nu veți muri; dar Dumnezeu știe că veți fi înțelepți*”... Totul era frumos argumentat și prezentat”. Și uite acolo s-a întâmplat!

Dragi frați și surori, niciun moment să nu ascultați de Dușman care dorește să vă infiltreze îndoiala și necredința. Ci credeți-L pe Dumnezeu și faceți-l mincinos pe Satan. Satan este tatăl minciunii. De aceea noi avem dreptul pe deplin să ne punem de partea lui Dumnezeu. Dacă înțelegem sau nu înțelegem, noi credem așa cum spune și ce spune Scriptura și în acel moment când noi credem, prin har ne este descoperit.

Pavel scrie în 2 Cor. 11:2: „*Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un Bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”. Până în ziua de astăzi aceasta este însărcinarea divină.

Dragi frați și surori, permiteți-mi să v-o spun: fecioarele înțelepte vor asculta doar de Dumnezeu și Cuvântul Său. Nu vor asculta niciun singur argument. Ele vor fi în legătură cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Pe cât de sigur este că noi am auzit adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, pe atât de sigur Duhul Sfânt vine peste noi, ne

descoperă Cuvântul și Cuvântul devine o realitate divină în noi toți. Așadar nu numai atunci, ci în mod deosebit în timpul nostru. Dacă atunci Pavel a avut această însărcinare divină să înfățișeze înaintea lui Hristos o fecioară curată, o fecioară care a primit sămânța lui Dumnezeu; o fecioară care a primit har înaintea lui Dumnezeu, care poate spune: „Iată roaba Domnului, făcă-mi-se după cuvintele pe care mi le-ai spus” și nu-și deschide nicio clipă urechea și inima față de argumentele prezentate de Dușman.

Eu sunt convins: Așa cum Răscumpărătorul a fost Cuvântul curat care a fost descoperit în trup și fiecare făgăduință care se referea la El și-a găsit împlinirea, exact așa este acum cu Mireasa Mielului, cu fecioarele înțelepte; ele cred Cuvântul. Cuvântul este sămânța. Ei primesc Cuvântul ca sămânță divină și Duhul Sfânt vine peste noi și face să răsară viața divină care este în Sămânță. Apoi se împlinește: *„Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine”*. Acest Cuvânt este puternic! Niciun amestec. Pur și simplu o sămânță divină care este semănată. Aceasta o găsim confirmat în Matei 13. Domnul, ca Fiu al omului, a semănat sămânța bună. Sămânța bună este grâul care va fi adunat în hambarul ceresc. Dar ce este cu cealaltă sămânță? Dușmanul a venit în mijlocul lor și pe același câmp și-a semănat răstălmăcirile și minciunile lui.

Dragi frați și surori, de ce punem noi un accent așa mare în acest loc, o așa mare greutate pe propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu? Nu că „prorocul a zis...”. Ceea ce prorocul a zis ne aduce înapoi în sfânta Scriptură și suntem mulțumitori din inimă, iar eu sunt poate cel mai recunoscător. În toți acești ani am aflat ceea ce a spus prorocul, ceea ce a învățat, ceea ce i-a descoperit Dumnezeu; și noi putem așeza totul frumos și armonios în Scriptură și niciodată nu trecem peste mărturia Scripturii; niciodată o învățătură nouă, niciodată o direcție nouă de credință. Noi am înțeles de ce a spus fratele Branham deseori: „Mesajul ceasului este Cuvântul lui Dumnezeu. Înapoi la Cuvânt! Înapoi la început!” Câte direcții există în mijlocul aceluia care se referă la fratele Branham? Da, există un mare număr de direcții. Dar aceia care se referă la Dumnezeu și la Cuvântul Său au primit descoperirea lui Dumnezeu cu privire la scopul pentru care a fost trimisă slujba profetică. Există o singură direcție divină și aceasta este

conform Cuvântului lui Dumnezeu, iar noi ne lăsăm încadrați biblic, prin har, și ne găsim locul în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și aceasta am dreptul s-o spun liniștit: niciodată n-are loc o discuție. De ce? Pentru că nouă Cuvântul ne-a fost descoperit prin har. Vă rog, s-o comparăm cu ceea ce am cercetat ieri și s-o luăm cu noi în anul acesta: „Vreau să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată” – despre aceasta este vorba astăzi, despre aceasta este vorba acum. Niciun amestec, nicio răstălmăcire! Ci numai Cuvântul original al lui Dumnezeu! Noi nu-i permitem Dușmanului ca el să-și împrăștie îndoiala lui. Ci, cu adevărat, din inimă să putem crede ceea ce a spus Dumnezeu. Și cum a fost amintit, dacă Duhul lui Dumnezeu vine asupra noastră, atunci Cuvântul propovăduit ne este descoperit și devine o realitate divină în viața noastră.

Același Pavel a mai scris unele lucruri și în 2 Cor. 5 de la vers. 14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit*”. Și acesta este un Cuvânt puternic. Toți fiii și fiicele lui Dumnezeu au fost aleși înaintea întemeierii lumii în Isus Hristos, Răscumpărătorul nostru. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot. Răscumpărătorul nostru nu trebuie să mai moară a doua oară; El a murit o singură dată și a plătit prețul pentru toți cei răscumparați. În fiecare epocă a Bisericii toți aceia care au fost confirmați înaintea lui Dumnezeu au primit, au crezut Cuvântul ceasului și au lucrat conform acestuia.

Continuăm cu vers. 15: „*Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”. Puternic! Să nu mai trăiești pentru tine, ci să trăiești pentru El, pentru Răscumpărătorul nostru. Spuneți-mi astăzi care este lucrul principal în viața noastră? Viața de credință este lucrul principal în existența noastră. Ce ar fi viața noastră fără Domnul, fără răscumpărare? Ce ar fi viața noastră dacă Dumnezeu n-ar fi făcut nimic? Așa cum este scris aici: „*El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”.

Apoi el continuă cu ceea ce trebuie să fie descoperit între credincioși: Vers. 16-17: „*Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem*

pe nimeni în felul lumii; și, chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta. Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”. Spuneți liniștit un „Amin”.

Dumnezeu dorește să folosească această zi pentru ca noi să ne dedicăm viața Domnului și să strigăm împreună cu Pavel: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine”*. Eu cred și sunt convins că acum devine realitate. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp, cu chemarea afară, separarea și tot ceea ce aparține de pregătirea Bisericii Mireasă, devine o realitate divină. Așa cum am spus înainte, în Vechiul Testament au fost date făgăduințe, dar prin ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei, făgăduințele au devenit o realitate divină, trăibilă. Noi putem trăi tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu: pocăința, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt, eliberare, vindecare. Dumnezeu ne-a dăruit totul, prin har. S-o spunem încă o dată. Mai întâi făgăduințele și apoi împlinirea prin Isus Hristos, Domnul nostru, în noi toți, prin har.

Mergem mai departe la vers. 18-19: *„Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu (sunt lucrarea lui Dumnezeu), care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării...”*. Acum vine următoarea exprimare puternică: *„Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea (pe tine și pe mine) cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor...”*. N-a ținut în socoteală păcatele tale, păcatele mele, încălcările tale și încălcările mele. *„...și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări”*. El a pus acest Cuvânt în noi. Puternic! O realitate divină.

Și astăzi, nimeni să nu plece din locul acestea fără să trăiască împăcarea, fără să trăiască iertarea, nimeni să nu plece fără ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos. Astăzi fiecare să-și trăiască ziua mântuirii, prin har. A început un an de îndurare și noi avem dreptul să strigăm: *„Fiecare este liber! Pe acela pe care Fiul îl eliberează acela este eliberat cu adevărat”*. Acceptați-o, primiți-o prin credință și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta.

În vers. 20 Pavel scrie: „*Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!*”. Datorită lui Hristos, vă rugăm pe toți: împăcați-vă cu Dumnezeu!

Noi am ajuns la sfârșitul timpului de har. În aceste zile nu vom intra în amănunte, dar toți de pe întregul pământ au înțeles că nimic nu mai este așa cum a fost odată. Noi vedem ce se întâmplă cu Israelul, vedem cum ei se întorc acasă, în țara făgăduită, din peste o sută cincizeci de țări. Mergem în Vechiul și Noul Testament și vedem cum profeția biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Dar dragi frați și surori, să luăm seama: chiar dacă vedem toate aceste lucruri și le putem așeza biblic corect și nu suntem pregătiți pentru revenirea Domnului, ce va fi atunci? Atunci tot ce am ascultat este degeaba, atunci degeaba am venit de aproape și de departe. Acest lucru n-are voie să se întâmple niciodată!

Aceasta este responsabilitatea mea înaintea lui Dumnezeu: ca toți aceia care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu, ei să-l creadă din inimă, să-l primească, să li se descopere și să facă parte dintre fecioarele înțelepte, care rămân fecioare până când vor intra în Odaia de nuntă a Mielului. Ce va fi fost cu cele neînțelepte? Când au venit au fost fecioare; dar ce va fi fost cu ele la revenirea Domnului, când El va trebui să le spună: „Nu vă cunoscl!?”. Știți voi câtă durere port în legătură cu aceasta? Și adânc mișcat în interior trebuie să spun: iubiți frați și surori, Dumnezeu ne-a adunat din toate popoarele, din toate limbile ca să auzim ultimul mesaj, și, ca fecioare înțelepte, să primim Evanghelia veșnică, Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu dăm ascultare niciunei răstălmăcirii! Să nu primim nicio singură explicație, ci să rămânem fecioare până la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Mă puteți voi înțelege, când eu citesc că Pavel a avut doar o singură dorință: să-i înfățișeze pe adevărații credincioși înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată? Ce să spunem noi astăzi? Aceasta este în legătură cu slujba de acum. Și așa cum i-a fost spus fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, la fel mesajul dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Ioan a fost acela care a putut spune: „prietenui mirei ascultă strigătul de veselie”. El a auzit, el a pregătit calea Mirei și a putut spune: „*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez*”. Ioan a pregătit calea Domnului, și l-a pregătit Mireasa atât cât a fost hotărât de Dumnezeu pentru acel timp. Și toți aceia care au auzit mesajul lui Ioan Botezătorul și l-au crezut au fost pregătiți. Câți dintre cei cărora Ioan Botezătorul le-a spus: „*eu vă botez cu apă, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” au fost în mijlocul celor trei mii care, în ziua Cincizecimii, au crezut prima predică? Când bărbatul lui Dumnezeu a trebuit să exprime făgăduința: „*eu vă botez cu apă, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”, atunci ei au trebuit să fie acolo unde Domnul a botezat cu Duh Sfânt și cu foc. Exact așa se întâmplă și astăzi cu noi. Noi nu suntem undeva împrăștiați, noi suntem adunați aici în Numele Domnului ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, să credem și împreună să primim și să trăim ploaia târzie. Pentru că aceasta este o făgăduință care rămâne în picioare, rămâne valabilă pentru totdeauna.

În Efes. 6:10 și 11 avem îndemnul: „*Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului*”.

Frați și surori, dacă noi citim astfel de versete biblice atunci noi trebuie să fim în legătură directă cu Domnul, atunci în inima noastră trebuie să răsune: „Iubite Domn, permite să se întâmple așa cu mine. Doamne, întărește-mă Tu prin puterea lui Dumnezeu care locuiește în noi! Te rog ajută-mă să îmbrac întreaga armătură a lui Dumnezeu, să am și să țin în mână sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”. Domnul nostru l-a biruit pe Dușman cu sabia Cuvântului, cu versete biblice, și de fiecare dată i-a spus: „De asemenea este scris”. Așadar și noi, frați și surori, putem îmbrăca întreaga armătură a lui Dumnezeu și să știm că Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota. Și ceea ce este scris în 1 Ioan 5, credința este biruința pe care Dumnezeu a dăruit-o pe crucea Golgotei, și prin înviere, a fost confirmată și manifestată. Biruința Dumnezeului nostru este biruința noastră, și prin credință noi am acceptat și am primit tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

În Evrei 10 avem de asemenea îndemnuri minunate care sunt deosebit de importante pentru timpul acesta. Evrei 10 începând de la vers. 35: „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire!*”. O, se va fi meritat să rămâi credincios, să-L crezi pe Dumnezeu pe Cuvânt, să accepți și să primești fiecare Cuvânt pe care El ni l-a dăruit. Să nu vă aruncați, dar, fericita voastră încredere! Nu vă pripiți în necredință! Ci fiți plini de încredere și credință.

Acum îmi vine în minte ceva ce s-a întâmplat în ultima duminică în Zürich. Câțiva frați scumpi s-au mutat la Krefeld. Am vorbit cu o soră scumpă care locuiește la Bodensee, căruia i-am spus: „Soră scumpă, câtă vreme vei mai locui acolo? Dacă dorești să te muți, atunci informează-mă”. Și știi voi ce s-a întâmplat? Sora s-a uitat la mine și mi-a spus: „Frate Frank, eu am o proprietate personală. Eu nici nu mă gândesc să mă mut la Krefeld”. Eu am ascultat și n-am mai zis nimic. Atunci ea mi-a spus: „Nu știi tu că Domnul a mers înainte și ne-a pregătit deja locuințele și eu vreau să mă mut acolo la proprietatea mea personală, acolo sus în cer?”. „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus*” (Ioan 14:2). Este minunat că oamenii ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul își atinge scopul pentru care a fost trimis. „Isuse al meu, smulge-mă de pe pământ, întărește-mă, mărește-mi credința, dăruiește-mi o gândire credincioasă, primește-mă pe deplin Isuse al meu!”.

Așadar de aici din Evrei 10 repetăm încă o dată vers. 35: „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră* („Să nu vă aruncați încrederea voastră bucuroasă” – lb. germ.), *pe care o așteaptă o mare răsplătire!*”. Se va fi meritat să fi rămas fecioară până la sfârșit, să nu fi comis nicio curvie spirituală! Ci să rămâi credincios lui Dumnezeu în fiecare privință, prin har. De aceea imediat mai departe în vers. 36 este scris: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”. Nu este aceasta rugăciunea noastră sinceră? „Iubite Domn, voia Ta să se întâmple, precum în cer așa și pe pământ”.

N-am trăit noi Ghetsimani-ul nostru în care Răscumpărătorul nostru ne-a introdus și pe noi? „Nu voia mea, ci voia Ta să se întâmple”. Dacă nouă ne este servit paharul amar pe care noi nici nu

dorim să-l bem din cauza amărăciunii lui și neazul este atât de îngrozitor încât nu mai știm încotro să mergem, atunci să știm că Domnul nostru a mers înaintea noastră pe acest drum. Niciunul dintre noi nu rămâne neîncercat. Toți trecem prin astfel de încercări, și în aceste încercări suntem curățați, așa cum aurul este curățat în foc. Noi toți știm că atunci când se curăță aurul focul trebuie să ardă tare pentru ca zgura să se dezlipească și curățarea să poată avea loc. În curând vom trece peste tot. Voi luptători, înaintați!

Și în acest sfârșit de săptămână trebuie să fie accentuat. Așa cum în Noul Testament Dumnezeu a făcut începutul prin Răscumpărătorul și ne-a dăruit această răscumpărare, tot așa desăvârșirea se va întâmpla în cei răscumparați și fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu va deveni o realitate divină. Și dacă noi așteptăm, atunci noi totuși știm că nu așteptăm degeaba. Frați și surori, eu sunt aici ca să vă mângâi, eu sunt aici ca să vă dau mângâierea Lui, nu știu cum s-o spun, Dumnezeu nu va rămâne dator cu nicio făgăduință. El va împlini tot ceea ce a spus în Cuvântul Său. Și restituirea deplină va avea loc așa cum Domnul Dumnezeu a spus-o în Cuvântul Său.

Acum mai departe, vers. 38: *„Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el”*.

Să ne punem aceasta la inimă. Dacă noi dăm repede înapoi atunci Dumnezeu nu-Și găsește plăcerea Lui în noi. Pur și simplu să rezistăm, să perseverăm prin harul lui Dumnezeu în sfânta cunoștință că Domnul ne călăuzește, ne merge înainte. Dacă dăm înapoi, dacă cedăm ce se întâmplă apoi? Atunci Dumnezeu nu-Și găsește nicio plăcere în noi. Dumnezeu Își găsește plăcerea în cei ca Enoh pe care l-a răpit. Așa citim în Evrei 11:5: *„Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase (răpise). Căci înainte de mutarea (răpirea) lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu”*.

Dragilor, credeți-o din toată inima: Dumnezeu ne vede prin Sângele Mielului, ne vede ca neprihăniți, ca sfințiți. Noi am primit tot ceea ce ne-a dăruit El prin har. Așa cum este scris în Evrei 11:1: *„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd”*. Avraam s-a uitat la sine,

s-a uitat la nevasta lui, dar n-a rămas la cele ce se vedeau, ci s-a uitat la Acela care i-a dat Cuvântul făgăduinței și l-a și împlinit.

Ultimul verset din Evrei 10 sună astfel: „*Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului*” (vers. 39). Aleluia! Aleluia! Dumnezeu este credibil. Așa am spus-o și am auzit-o ieri. De aceasta mai aparține Ioan 17, ca toți să știm cine este Cel adevărat. Ieri noi am citit. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.

În Ioan 17:2-4 este scris: „*După cum I-ai dat putere peste orice faptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor pe care I i-ai dat Tu...*”. Doar cel ce a primit viața veșnică poate trăi veșnic și va trăi veșnic. Aici ne este spus: „*Tu le-ai dat această viață veșnică*”. Vers. 3: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu*”. Nu o „trinitate” sau o „dualitate”, ci pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat. Este descoperire de la început până la sfârșit. Descoperirea lui Isus Hristos ne-a fost dăruită prin har. Noi știm că pentru mântuirea noastră Dumnezeu nostru S-a descoperit ca Tatăl în cer, în Fiul Său pe pământ, Care a putut spune: „*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*”; și El a luat apoi locuință în noi prin Duhul Sfânt. Dar nu trei persoane veșnice! Ci un Singur Dumnezeu veșnic care împlinește planul Său de mântuire și împlinește prin har în fiii și fiicele Lui ceea ce a făgăduit.

Chiar și în prorocul Ioel putem citi că în zilele de pe urmă Dumnezeu va turna Duhul Lui peste orice faptură, iar în Fapte 2:16-17 putem citi: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, așa vorbește Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice faptură»*”. Dumnezeul nostru împlinește ceea ce promite și la împlinirea vremii se întâmplă ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. El nu întârzie niciodată și noi putem stăruii prin har în credință și să ținem tare la faptul că El va împlini Cuvântul Său.

Încă un verset biblic din Petru. Mai întâi citim în 2 Petru 3:8-9 un Cuvânt pe care îl cunoaștem foarte bine: „*Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi...*”. Noi toți știm că de la Adam la Avraam au trecut două mii de ani, de la Avraam la Hristos a trecut o perioadă de încă

două mii de ani, și noi avem în urma noastră încă două mii de ani care au trecut. O zi la Dumnezeu este ca o mie de ani la noi. Duhul trebuia să fie turnat în zilele de pe urmă. Cine vrea să știe care sunt zilele de pe urmă trebuie doar să citească Osea 6:2: „*El ne va da iarăși viața după două zile*”. Trebuie doar să citești profetia biblică ca să știi ce vrea spună. Mai rămâne doar o zi, ultima zi; iar această zi poate începe numai dacă Biserica Mireasă este chemată afară și este pregătită pentru revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea avem și aceste adunări de pregătire.

Mai departe, aici în 2 Petru 3:9 este scris: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”. Observați voi despre ce este vorba? Dacă Domnul pare că întârzie este pentru că El are o îndelungă răbdare până când și ultimii vor fi chemați, până când și ultimii vor fi trăit pocăința, până când și ultimii vor fi acceptat Cuvântul lui Dumnezeu prin credință și își vor fi dedicat viața lor Domnului. Așadar Dumnezeu nu întârzie, ci El așteaptă până când și ultimii vor fi chemați afară.

Dragi frați și surori, permiteți-mi să vă spun, când vă văd pe toți aici din toate țările învecinate, eu știu un lucru: aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o. Niciunul dintre noi nu știm cât timp ne mai rămâne. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu noi vom răscumpăra timpul și vom purta ultimul mesaj până când Domnul revine sau până când noi vom fi chemați la El.

Citim 2 Petru 3:14: „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”. Este un îndemn care pătrunde adânc: „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri...*”. Făgăduința este că El va reveni. Dar unii spun că El întârzie cu revenirea Lui. Apoi vine: „*De aceea, preaiubiților, fiți în așteptarea lucrurilor care vor veni, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”.

Să cuprindem ceea ce am cercetat în acest sfârșit de săptămână. Din toate neamurile și din toate limbile, de pretutindeni Dumnezeu cheamă afară pe poporul Său și suntem cu adevărat mulțumitori că noi o putem trăi. Pentru noi nu este teorie, nu este ceva despre care doar

vorbim. Prin har, noi o putem trăi că mesajul deplin, mântuirea deplină este propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie, putem trăi că acum are loc chemarea afară a fecioarelor.

În ultima scrisoare circulară am scris acest lucru: la început mesajul a fost adresat tuturor fecioarelor. Dar cine se învâрте în cerc? Nu vreau să judec. Eu sunt rânduit pentru a-i ajuta pe aceia care sunt cu adevărat fecioare înțelepte. Permiteți-mi să o spun în acest loc așa, nu privitor la mine, ci referitor la slujbă. Cât de des vin mail-uri în care se spune: „Toți aceia care fac parte dintre fecioarele înțelepte vor asculta ceea ce are de spus robul înțelept și vor accepta și primi hrana care a fost depozitată și la revenirea Domnului ei vor fi pregătiți”! Îi mulțumim lui Dumnezeu că pe întregul pământ există oameni care nu fac dintr-un om ceva deosebit, ci ei au acceptat și au primit slujba și însărcinarea pe care a dăruit-o Dumnezeu. Într-adevăr acești oameni își trăiesc pregătirea lor pentru ca ei să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului.

Așa cum am citit, în comparație cu Maria, Eva a fost amăgită. În 2 Cor. 11 Pavel în vremea lui, ca și toți bărbații lui Dumnezeu în timpul lor, se temea ca nu cumva Biserica să fie amăgită. Fr. Branham a văzut Mireasa într-o viziune, cum era compusă din oameni din diferite țări. El chiar a spus că una din ele arăta a fi din Germania, altele arătau a fi din Elveția sau Suedia. El a văzut Mireasa care era compusă din femei îmbrăcate în portul lor național; a văzut și faptul că Mireasa a ieșit din cadență și apoi ea a reintrat în cadență. Dumnezeu este plin de îndurare, încă mai este timpul harului și ne putem întoarce la El.

O mai spun o dată înaintea Feței lui Dumnezeu. Eu sunt convins de aceasta: toți aceia care fac parte dintre fecioarele înțelepte nu vor primi nicio învățătură străină, nu vor crede nicio răstălmăcire, ci ei vor fi sfințiți în Cuvântul adevărului. Ioan 17:17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Eu sunt convins de sută la sută că acum are loc desăvârșirea. Și toți aceia care găsesc har, au primit îndurare înaintea lui Dumnezeu, ei rămân în Cuvânt și pot spune așa cum a spus Maria atunci: „*Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale, așa cum a fost făgăduit!*”. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit și sunt pecetluiți cu Duhul făgăduit pentru ziua

glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Venirea noastră la aceste adunări se va fi meritat.

Fie ca toți frații de pe întregul pământ să poarte mai departe același Cuvânt pentru ca Mireasa din toate popoarele și limbile să fie chemată afară, să fie păstrată în Cuvântul adevărului și să fie pecetluită pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. El care a început în noi această bună lucrare o va și desăvârși. Noi contăm că se va întâmpla în timpul nostru. Lui, atotputernicului Dumnezeu, Îi dăm cinste și slavă, mărire și închinare.

Dragi frați și surori, ați înțeles voi și ați primit fiecare Cuvânt? Puteți spune un «Da» fiecărui Cuvânt? Amin. Atunci haideți să ne ridicăm și împreună să-I mulțumim Domnului. Poate mai sunt cereri de rugăciune, poate mai avem o cântare pe care surorile doresc s-o cânte. Ieri cântarea a fost atât de potrivită cu predica. Acum este timpul harului, răscumpărarea ne stă la dispoziție. Avem aici frați și surori, prieteni care încă nu și-au dedicat viața Domnului? Acesta este ceasul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin har. În timp ce ne plecăm capetele să mai cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Dragi frați și surori, fără ca să pierdem timp, dacă avem prieteni frați și surori în mijlocul nostru care vor să-și dedice viața Domnului sau poate vor să și-o dedice din nou, dacă vă este pus pe inimă atunci veniți în față și noi ne vom ruga împreună cu voi ca și această zi să se fi meritat.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, toți aceia care au venit în față și toți aceia care au rămas între rânduri, noi suntem aici ca să ne dedicăm viețile din nou Ție la începutul acestui an. Dăruiește har Dumnezeule, pentru ca toate zilele pe care Tu ni le dăruiești să fie binecuvântate de Tine, pentru ca niciunul dintre noi să nu-și mai trăiască viața pentru el însuși, ci pentru Tine care ai murit pentru noi!

Iubite Domn, Te rog, fie ca toți să trăiască și Ioan 17 prin credință, pentru ca să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat. Fie ca toți din această clădire și toți de pe întregul pământ să-L recunoască pe singurul Dumnezeu adevărat și descoperirea Lui în Isus Hristos, Domnul nostru, să accepte și să primească împăcarea și iertarea.

Iubite Domn, noi vestim mântuirea deplină și dorim ca să și trăim mântuirea deplină: pocăințe, nașteri din nou, înnoiri, botezuri cu Duh Sfânt și cu foc. Iubite Domn, confirmă Cuvântul Tău în toți aceia care au venit la Tine, fie că au venit în față sau au rămas la locurile lor sau sunt undeva împrăștiați pe fața pământului. Binecuvântează-i în mod deosebit pe frații slujitori, pe toți aceia care poartă Cuvântul Tău mai departe, pe toți aceia care împart hrana spirituală.

Iubite Domn, Tu ai o Mireasă curată, o Fecioară neatinsă care Îți este înfățișată Ție. Iubite Domn, în timpul nostru ai împlinit făgăduința Ta, ai trimis pe robul și prorocul Tău și ne-ai adus înapoi la început, la fundamentul străvechi, la învățătura apostolilor. Înapoi la început! Pentru că Tu ești Alfa și Omega, Tu ești Cel dintâi și Cel de pe urmă, Tu ai început și Tu desăvârșești și ne chemi afară. Ție, atotputernicului Dumnezeu să-Ți fie dedicați toți aceștia care au venit la Tine. Ei Îți aparțin Ție. Tu ai plătit prețul. Îți mulțumim din toată inima! Fie ca binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să se odihnească peste voi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Ați primit-o cu toții? Amin.

Îi mai salutăm o dată pe toți din toate limbile, din toate națiunile, de pe întregul pământ. Suntem mulțumitori din toată inima pentru frații care traduc. Câteodată traducătorii noștri ating punctul mai bine decât se poate exprima în timpul vestirii directe. Deja am observat aceasta: traducătorii au posibilitatea să completeze și să punteze mai bine la traducerea în direct. Dumnezeu să-i binecuvânteze! Minunat! Cine ține pasul în Duhul are descoperirea și este inspirat în timpul traducerii în direct. Transmitem saluturi în toate popoarele și limbile. O mai spunem încă o dată: păcat că nu vorbim cu toții aceeași limbă, dar se traduce și noi suntem foarte mulțumitori pentru aceasta. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți care sunt aici. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care sunt în legătură directă. Vă rog să ne amintiți în rugăciunile voastre.

Intenția noastră principală este ca toți de pe întregul pământ să fie în legătură directă. Și dacă putem ajuta pe cineva atunci noi o vom face. Dorim ca toți să fie înzestrați cu tehnica necesară pentru ca fiecare vestire din primul sfârșit de săptămână din Krefeld să poată fi ascultată

și văzută. Pe moment aceasta este intenția noastră principală, ca toți de pe întregul pământ, din toate țările, să fie în legătură directă cu vestirea, să asculte să ne vadă și să trăiască aceste servicii divine împreună cu noi. Dumnezeu Se îngrijește de aceasta. Și sfârșitul cu siguranță se va întâmpla. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care iau parte la lucrarea Domnului și împreună noi Îi vom mulțumi. Noi intrăm cu curaj în acest an. Domnul va fi cu noi până la sfârșitul veacului, așa a făgăduit El și așa se va întâmpla. Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea în vecii vecilor. Ați înțeles voi tot ceea ce s-a propovăduit astăzi? Domnul a întrebat: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” Atunci spuneți un „Amin”. Vreau să aud „Aminul” „Aminul” n-a fost suficient de tare. Amin.